

[Nathalie Lind.]

misforstået opfattelse af, hvad demokratiets væsen er, har ladet sig stemme ned og alligevel, selv om man ikke selv tror på det, har påtaget sig at være ordfører for denne sag og endda forbeholder sig at have fuld frihed til at sige sin egen mening til pressen. Jeg tror, det bliver meget interessant og sikkert vil gøre et dybt indtryk ved den stemmeafgivning, fru Kirsten Jacobsen om lidt skal deltage i, at se, om fru Kirsten Jacobsen da vil stemme efter sin overbevisning eller vil følge flertallet i partiets gruppe.

Jeg tror ikke, vi i øvrigt skal ofre alt for megen tid på dette. Jeg tror, at alle, pressen og offentligheden, nu ved, hvordan partiernes holdning er til Det kgl. Teater. Det er jo en meget speciel dag, vi diskuterer det på. Det er jo en god shakespearesk tradition, at der foregår et skuespil i skuespillet, og sådan synes jeg også man har følt det noget af dagen. Om vi så har kunnet sige mere til skuespillerne, end Shakespeareske indlagte skuespillere har kunnet sige til publikum, kan jeg ikke vurdere, men jeg kan i hvert fald sige så meget, at jeg synes, det endnu en gang er blevet bevist klart og tydeligt, at fremskridtspartiets filosofier udelukkende hviler på materialistiske nyttebetragtninger.

Vi har jo før haft disse diskussioner her i Folketinget. Det er jo ikke bare teatret, det er det danske sprog, det er den undervisning, man vil give til de mennesker, der skal uddanne andre i dansk sprog, det er spørgsmål om disse meget indskrænkede grupper, om man overhovedet vil tillade dem offentlig uddannelse. Alle humanistiske fag er der ikke brug for, det giver ikke penge med det samme. Det er holdningen til vore museer, de kan komme i en mølpose og afvente bedre tider.

Nu har vi altså endnu en gang fået klart bevist i dag, både gennem hr. Poulgaards, hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s og gennem fru Kirsten Jacobsens udtalelser, der altså skal dække flertallet i fremskridtspartiet, men ikke hende selv, at det er deres grundholdning. Og så er det, jeg vil sige – fordi nogle jo har bragt spørgsmålet om frihed og liberalisme ind i dette, hvad jeg mener er helt forkert – at det, fremskridtspartiets idealsamfund åbenbart skal bygge på, det er meget gammeldags. Man kan kalde det gammelliberalistiske betragtninger, hvis man vil, som i øvrigt alle nutidige partier

har forladt, forstået på den måde, at der er ingen fællesforpligtelse, der er intet fællesansvar overhovedet inden for kulturlivets område. Jeg vil sige til fremskridtspartiet så stærkt, som jeg kan: I kan bruge ethvert ord, I vil, og kalde det liberalisme, men det har intet at gøre med, hvad jeg opfatter som liberalisme. Vi har aldrig talt om frihed, uden at vi også har talt om ansvar, og i ansvaret er der også et ansvar for fællesskabet.

Så skal jeg slutte og sige, at selvfølgelig stemmer mit parti mod denne dagsorden.

Jeg takker ministeren for den redegørelse, vi har fået nu også i anden omgang. Jeg har forstået det sådan eller håber, jeg må forstå det sådan, at ministeren naturligvis vil afvente resultatet af rationaliseringsundersøgelsen. Tanken om at træffe principbeslutning i dag foreligger altså ikke. All right, når vi så har rationaliseringsundersøgelsen, så må jeg også have lov at forudsætte, at nogle af de ting, som jeg nævnte, der for mit parti var meget vigtige, spørgsmålet om at få en genforhandling, en dybtgående revision af de overenskomster, regulativer eller aftaler, som ministeren selv mener er hæmmende for teatrets drift, må vi få lejlighed til at drøfte i kulturudvalget, at vi må vende tilbage til denne sag.

Her slutter jeg så med at sige – det synes jeg også man på teatret skal vide – at vi har et ønske om også her at få ting ændret. Jeg kan ikke pege på specielle ting, før vi får det forelagt, men vi har et ønske om at kunne få teatret til at fungere bedre og dermed give ledelsen og andre ansvarlige bedre muligheder for at udføre deres opgave.

Og så blot til allersidst: da jeg ser, at fru Kirsten Jacobsen ønsker ordet for en kort bemærkning, vil jeg citere – jeg ved ikke, om jeg citerede det i første omgang, hr. formand, det tror jeg nok jeg gjorde – derfra, hvor det blev sagt, at ansvaret flyder på teatret, fordi der er alt for mange chefer. Jeg citerer fra Ekstra Bladet, det er samme artikel: »Økonomien er løbet løbsk, dels fordi lederne har været uansvarlige, dels fordi en af de dyreste pladser i teatret ikke koster ret meget mere end en biografbillet«.

Efter det, der er kommet frem i dag, efter oplysningerne om, hvordan det reelt har ligget med teatrets bevillinger, så tror jeg, at fru Kirsten Jacobsen ville være tilfreds med sig selv, hvis hun ikke var kommet med de udtalelser.